

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

„ARVUNA DUHULUI ÎN INIMILE NOASTRE” (I Corinteni 1, 22)

**DUMINICA A 14-A
DUPĂ RUSALII**

**(Pilda nunții fiului de
împărat)**

POMENIREA MINUNII
DIN COLOSE A
SF. ARHANGHEL MIHAIL;
SF. MC. EUDOXIE

Nunta împărătească pe care o descrie pericopa de azi de la Matei (22, 2-14) este o metaforă a vieții noastre interioare, duhovnicești: uneori suntem chemați, dar nu sesizăm „oferta”, iar când Dumnezeu „forțează” intrarea noastră în lumina Lui, vedem petele păcatelor care ne murdăresc sufletul și conștientizăm riscul de a fi excluși sau de a ne simți noi înșine exteriori față de o comuniune sfântă pentru care nu suntem vrednici.

Folosind o parabolă, adică povestind un eveniment pe care putem ușor să ni-l imaginăm, Mântuitorul Iisus Hristos ne înfățișează, practic, învățătura despre Împărăția cerurilor. Aș vrea să fac două remarci pe marginea acestui text.

Prima remarcă este legată de bogăția împărăției. Evanghelia ne vorbește de nunta unui fiu de împărat dar nu ne vorbește de alte bogății, ci doar de mesenii pe care îi invită. Așadar mesajul pe care vrea să-l transmită este că bogăția împărăției stă tocmai în calitatea invitațiilor de la nuntă. De aceea împăratul este atent la mesenii și îl scoate afară pe cel care nu are haină de nuntă, pe cel care nu este pregătit, pe cel care prin prezența lui întinează întreaga nuntă aici. Suntem cu toții cuprinși în această parabolă. Fiecare dintre noi este chemat de multe ori, însă nu simțim sau nu vedem chemarea care ni s-a făcut și trebuie să vină un moment în care

chemarea să fie foarte evidentă, să fie foarte clar că Dumnezeu ne vrea alături de El. Dar în acel moment ne uităm la noi și constatăm că păcatele pe care le am făcut până atunci și patimile care ne-au cuprins viața au murdărit atât de mult sufletul nostru încât nu mai putem participa la comuniunea tainică cu harul lui Dumnezeu.

A doua remarcă este legată de faptul că de mai multe ori în Noul Testament Împărăția lui Dumnezeu este asemănată cu o masă, cu o cină sau cu o nuntă. Însă în același timp Sfântul Apostol Pavel trage un semnal de alarmă: nu vă amăgiți, căci „împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Romani 14, 17). Dacă de la o cină, de la o masă cu cei dragi dai la o parte mâncarea, cu ce rămâi? Cu bucuria întâlnirii, cu realitatea existenței tale atunci când nu mai ai nevoie să îți se servească ceva din exterior ci îți este de ajuns bucuria de a-l revedea pe cel iubit. Împărăția cerurilor este așadar un loc de manifestare deplină a dragostei, nu a bunătăților, nu a belșugului roadelor pământului, nu a banilor, ci ceva mai presus de ele.

Pentru că toate acestea au fost lăsate pentru a fi ca o bază, ca un suport al existenței dragostei, însă doar dragostea le împlinește pe toate.

Pilda de astăzi este un avertisment de a nu ne murdări sufletul, de a nu ne lăsa pradă ispitelor de tot felul, de a nu ne umple până la refuz existența noastră cu elemente materiale, în așa fel încât, pe lângă toate bucuriile, necazurile și grijile zilnice să mai aibă loc și un gând la Dumnezeu. Al doilea avertisment al pildei este legat de atenția noastră. „Acolo unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta” (Matei 6, 21) spune Mântuitorul Iisus Hristos și trebuie să fim atenți la ceea ce ne dorim, la lucrul pentru care ne îngrijorăm zilnic. Dacă reușim să păstrăm curată casa sufletului nostru și dacă reușim să fim atenți la nevoile aproapelui și la gândul către Dumnezeu, atunci vom putea fi și noi destinatarii chemării la nuntă pe care o face Dumnezeu pentru creația Sa, vom putea gusta din harul Duhului Sfânt și vom putea iubi desăvârșit, fără patimă, curat, pentru a fi părtași Împărăției cereștii și nunții fericite a Fiului de împărat. ❖

Pr. Vlad Mîndru

CU NOSTALGIE DESPRE ÎNCEPUTUL NOULUI AN ȘCOLAR

Ziua de mâine, 7 septembrie 2026, este o zi mare pentru copii, părinți și bunici deopotrivă. La orele dimineții aceștia sunt așteptați la festivitatea care deschide un nou an școlar.

Elevii, pentru că ei sunt adevărații protagoniști ai evenimentului, și-au pregătit din timp ghiozdanul, ticsit de cărți și caiete atent copertate și etichetate. Din ghiozdan nu putea lipsi, bineînțeles, penarul cu creioane colorate și carioci. Însă, stiloul și rigla rămân fără doar și poate cele mai importante instrumente din penar. Pe lângă ghiozdan, copiii s-au asigurat că au cea mai prezentabilă uniformă, aceasta fiind spălată și călcată cu grijă de mamele emoționate la gândul că puii lor au mai crescut cu un an.

Îmi amintesc și eu de acele zile, deși nu sunt foarte departe de ele. Parcă ieri eram și noi în locul lor, entuziasmați de revederea cu colegii și doamna învățătoare sau, atunci când am trecut în clasele mai mari, cu profesorul preferat. În noaptea de dinainte de marele eveniment nici măcar nu reușeam să adormim, rememorând întâmplările adunate de peste vară. Dimineața, luam în grabă micul dejun, ne îmbrăcam cu uniforma (ce importanți ne mai simțeam cu ea!) și, imediat ce ieșeam pe ușă, mai că ne smulgeam din mâinile mamei care ne ținea strâns, pentru a ajunge primii la

școală. De multe ori, în ciuda calculelor făcute, colegii veneau înaintea noastră. „Lasă, la anul eu voi fi primul în curtea școlii!” ne consolam noi. Odată întâlniți, nu mai puteam fi opriți din vorbă. Încercam totuși să tăcem când începea festivitatea pentru că nu voiam să fim certați chiar din prima zi de școală. În clasă ofeream flori doamnei învățătoare și urmăream curioși să vedem dacă acestea sunt puse deasupra sau dedesubtul celorlalte buchete.

Imediat după aceea, primeam manualele și orarul, iar în clasă se auzea foșnetul de pagini și se simțea acel miros plăcut de vechi. Doamna învățătoare ne ura apoi mult succes în noul an școlar, ne preciza anumite reguli pe care trebuia să le respectăm, între timp noi notându-ni-le conștiincioși în caiete.

Ușor-ușor se făcea ora când plecam acasă, fiind așteptați la intrare de mamele și chiar bunicile noastre. Ne luam la revedere de la colegi și de la doamna învățătoare, așteptând cu bucurie a doua zi. Pe drum, le povesteam cu lux de amănunte acestora tot ceea ce credeam că ele nu știu, de parcă ele nu avuseseră cândva vârsta noastră.

Cele relatate mai sus nu sunt decât amintirile unei tinere de aproape 25 de ani care, atinsă de nostalgie și de razele calde ale soarelui de toamnă, s-a apucat să le scrie.

Să spunem o rugăciune pentru elevii care vor începe mâine școala. Să ne rugăm mai ales lui Dumnezeu să-i lumineze și să-i ajute să învețe bine. ❖

Ana-Maria Gherman

Speranțe în noul an școlar

Ne-am adunat în această duminică la Sfânta Liturghie și ne-am rugat și pentru copiii noștri, care de mâine încep noul an școlar, ca ei să fie puternici și râvnitori, să fie gata de cunoaștere și de explorare a noi orizonturi de educație, să îmbine învățătura cu credința, să crească oameni de nădejde și caracter. Dintotdeauna Biserica s-a ocupat de educație și a avut temeinice preocupări culturale, iar, pe de altă parte, în școală religia este o materie care formează caractere, dezvoltă perspective spirituale și întărește suflete. Deși, pentru a nu știu câta oară, cei fără Dumnezeu contestă predarea religiei în școli și accesul, benevol, al copiilor la această materie.

Iar noi înțelegem că începutul de an școlar deschide noi perspective pentru formarea profesională, morală și spirituală a copiilor și tinerilor. Familia, dar și familia cea mare, comunitatea parohială, pun în centrul preocupărilor lor copiii: ei sunt în egală măsură moștenirea și viitorul nostru. Ca oameni, ca Biserică, ca neam. Deși informația a explodat în zilele noastre și nimeni nu poate spune că nu are acces la ea, educația nu poate fi făcută decât prin oameni, prin formatori, fie ei părinți, profesori sau preoți.

Începem un an școlar nou cu speranțe și cu dorința ca vârstarele noastre să aibă parte de o educație care să-i transforme în tineri calificați profesional, dar și în oameni cu largi

perspective culturale, morale și religioase. Și de aceea ne bucurăm când ei încep școala, când se străduiesc să-și asculte dascălii și părinții, când în ei înșiși înmugurește dorința de a citi, a învăța, a cunoaște.

Și sperăm că efortul comun al dascălilor, copiilor și părinților îi va ajuta pe elevi să răspundă mai bine la examene și să fie mai bine pregătiți pentru școală și viață.

Le urăm tuturor, elevi și profesori, un an nou școlar mai bun.

De asemenea, sperăm să avem parte de multe evenimente culturale organizate de profesorii din școlile din parohie împreună cu elevii lor în Biserica Șerban Vodă. Și nădăjduim ca tot mai mulți elevi și studenți să vină cu drag la slujbele și activitățile organizate în biserica noastră. ❖

ÎNTÂLNIREA INTERNAȚIONALĂ A TINERILOR ORTODOCȘI 2026

„Cred că este important să mărturisim credința ortodoxă. Trebuie să-L vedem pe Hristos în ceilalți oameni și să-L arătăm prin viața noastră, pentru ca și alții să se apropie de Biserică”.
Participant ITO 2026

Aceste fraze rezumă orice întâlnire cu ceilalți creștini ortodocși: la marile praznice sau canonizări, în pelerinaje sau procesiuni, în conferințe sau alte evenimente organizate în Biserică.

La început de septembrie, Bucureștiul a fost gazda unui eveniment care s-a întors în Capitală după zece ani: Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși, 2026, ediția a 8-a.

Scopul acestei întâlniri și activitățile desfășurate

ITO strânge laolaltă mii de tineri ortodocși din România și din întreaga lume, chemați să se adune în jurul lui Hristos și să redescopere împreună sensul autentic al vieții creștine.

În perioada 31 august - 3 septembrie 2026, la București s-au reunit 2.400 de tineri cu vârste între 16 și 35 de ani, dintre care 1.900 de participanți din eparhiile Patriarhiei Române, din diaspora și din Bisericile Ortodoxe Autocefale și 500 de voluntari ai Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Pe parcursul celor patru zile, participanții s-au bucurat de un program bogat care a constatat în conferințe, ateliere și dezbateri, participarea la slujbe, vizite la obiective religioase și culturale din Capitală, Procesiunea Luminilor, concertul ITO și Sfânta Liturghie de încheiere.

Tema ITO 2026, „Tinerii, familia și sensul vieții în Hristos”, este inspirată de declararea anului 2026 de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca „Anul omagial al pastorației familiei creștine” și „Anul comemorativ al sfințelor femei din calendar”. Pentru că familia creștină și mărturia sfințelor femei întăresc faptul că Biserica este locul în care viața de zi cu zi, cu bucuriile și încercările ei, devine cale spre Dumnezeu.

Scopul acestor întâlniri ale tinerilor ortodocși este de a contribui la formarea duhovnicească, culturală și comunitară a tinerilor și la dezvoltarea unei rețele de colaborare între grupurile de tineret ortodox din țară și din străinătate. Marea majoritate a participanților provin din rândul tinerilor implicați în activitățile cu tinerii din Biserică, iar prin activitățile ITO 2026 s-a căutat sprijinirea lor în misiunea de formatori pe care și-au asumat-o în comunitățile din care provin.

Locul principal al desfășurării ITO

Anul acesta, la aproape un an de sfințirea picturii Catedralei Naționale, tinerii au fost primiți în acest minunat lăcaș, aici au participat la slujba de Te Deum și la ceremonia de deschidere a ITO, la conferințe și la Sfânta Liturghie din ultima zi, urmată de cuvântul de închidere și tot aici a avut loc predarea ștafetei reprezentanților tinerilor din Arhiepiscopia Iașilor, pentru că următoarea Întâlnire Internațională a Tinerilor Ortodocși va avea loc la Iași, în anul 2028.

Acest lăcaș i-a marcat pe toți tinerii care au pășit în catedrală, i-a impresionat și i-a bucurat. Mulți dintre ei au mărturisit impactul deosebit pe care l-a avut asupra lor frumusețea deosebită a catedralei, dezvăluind că aceasta a fost chiar unul dintre motive care i-a determinat să participe anul acesta la ITO.

Părinteasca grijă a PF Patriarh Daniel

Desigur, acest eveniment a implicat structura administrativă a Bisericii Ortodoxe Române, dar și a altor multe instituții, fără de care programul ambițios, cazarea, transportul, vizitele la

obiective din Capitală etc., nu se puteau desfășura. Foarte mulți ierarhi, preoți, diaconi și psalți au fost prezenți în aceste zile la toate marile evenimente, dar pentru mine, ca spectator la aproape toate acestea, a fost evidentă grija părintească și dragostea cu care PF Patriarh Daniel a fost alături de cei care au organizat întreaga întâlnire, dar în mod special de tinerii participanți. Cu apreciere pentru buna credință, frumusețea caracterului și valorilor lor, dar și cu speranța că acești tineri sunt viitorul Bisericii.

În mesajul de deschidere a ITO, PF Patriarh Daniel sublinia: „Iubirea lui Hristos pentru tinerii de astăzi se arată prin faptul că un tânăr creștin ortodox în căutare de comuniune cu Dumnezeu și cu semenii săi participă la viața liturgică a Bisericii, primind astfel iubirea smerită și sfântă a Preasfintei Treimi, pe care tânărul evlavios o transmite în viața familială, eclesială și socială. În acest sens, tânărul creștin ortodox este o binecuvântare pentru familia sa, un model pentru alți tineri și un misionar în viața Bisericii.

A fi tânăr în Biserică înseamnă mai ales a avea dorința și curajul de a mărturisi valorile creștine eterne într-o lume fascinată de modele și valori efemere. Tânărul ortodox iubitor de Dumnezeu și de semenii descoperă și mărturisește că Hristos Cel răstignit și înviat dăruiește oamenilor iubirea Sa smerită și milostivă, eliberatoare de egoism și dătătoare de pace și bucurie în familie, în prietenie și în comunitate.”

Conferințele ITO

Două conferințe au avut loc în aceste zile în Catedrala Națională: una tematică, intitulată „Tinerii și Familia în

societatea de astăzi”, susținută de d-na Andreea Ogăraru și dl. Radu Țincu și cealaltă duhovnicească, numită „Tinerii și Biserica în diaspora ortodoxă. Experiență pastorală în Europa de Nord” și susținută de PS Părinte Macarie, Episcopul ortodox român al Europei de Nord. Despre ultima vreau să vă spun câteva cuvinte, pentru că ea s-a născut din viața unei eparhii din nordul Europei și din experiența celui mai tânăr ierarh al B.O.R. – la vârsta hirotoniei întru arhieru – care a însoțit nu numai pe enoriașii români ai eparhiei sale, dar i-a adus la credință pe mulți locuitori ai Norvegiei, Suediei sau Danemarcei. Un episcop „Fericit” (n.r. – în greacă μακάριος înseamnă fericit) a adus bucuria credinței ortodoxe, lumina lui Hristos și iubirea blândă a Maicii Domnului în casele și sufletele locuitorilor acelor ținuturi reci și (mult timp din an) întunecate ale nordului.

De altfel, prin slujirea preasfinției sale și a preoților din eparhie, zeci, poate sute de credincioși se convertesc la ortodoxie anual și decid să se boteze în bisericile ortodoxe românești. De altfel, în fiecare an câteva zeci de persoane primesc chiar de la PS Macarie botezul. Unii dintre ei ateii, alții protestanți sau chiar inuți din Groenlanda. Iată cum, cel pe care Sfântul Cleopa de la Sihăstria l-a binecuvântat în anii adolescenței să fie călugăr, iar nu mult după aceasta i-a spus că va fi episcop, duce sfințenia românească în ținuturi reci și întunecate, lipsite de credință și cunoașterea a lui Dumnezeu. Nu de mult preasfințitul a botezat doi frați inuți din Groenlanda, aceștia primind la botez numele celor doi sfinți de la Sihăstria, Cleopa și Paisie, și devenind ceteți în biserică.

Multă căldură, seninătate și sinceritate aduce credința PS Macarie în sufletele tuturor celor cu care vorbește. La fel s-a întâmplat și în aceste zile, la conferință, când nu a pus pe masă probleme complicate de teologie sau

liturgică, ci a adus bucurie, prospețimea trăirii și speranță în toți cei care l-au ascultat. Ca semn că aceste cuvinte au fost receptate de mintea și sufletul tinerilor, la conferință aceștia aproape că au uitat de telefoane. Iar la sfârșit, aplauzele care nu se mai terminau au confirmat că acele cuvântări sau predici rostite simplu, dar din inimă și trăite cu adevărat în viața duhovnicească înainte de a fi rostite, ajung direct la inima ascultătorilor. Cu multă smerenie, PS Macarie a răspuns cu plecăciune și cu mâinile la inimă tinerilor care au primit de la suflet la suflet cuvântul său.

Procesiunea Luminilor

După această conferință a avut loc procesiunea tinerilor cu făclii și candelă de la Catedrala Națională către Catedrala Patriarhală, unde îi aștepta PF Patriarh Daniel.

Un moment impresionant, însoțit de dangătul clopotelor Catedralei Naționale. Pe acest traseu, participând la întreaga procesiune, s-au aflat și tineri din parohia noastră, alăturându-se celorlalți tineri în demersul de mărturisire a credinței ortodoxe. Mesajul este să ducem toți mai departe flacăra credinței în casa și familia noastră, în comunitate și în societate. Să aprindem suflete, să luminăm bucurii, să-L împărtășim după voia lui Dumnezeu pe Hristos tuturor credincioșilor.

Despre importanța participării la evenimentele ITO, despre ce înseamnă să fii voluntar la o asemenea întâlnire, despre cum pot tinerii să învețe și să se folosească de aceste evenimente, cum

putem noi deveni „voluntari” și misionari în credința ortodoxă, dar și despre alte lucruri frumoase vom vorbi într-un alt număr al ziarului nostru.

Sfânta Liturghie

Pentru că viața creștinului ortodox nu este nimic fără Sfânta Liturghie, iar parohia este vie numai în comuniunea liturgică și implicit euharistică, săvârșirea Liturghiei în ultima zi a ITO 2026 i-a adunat pe ierarhi și clerici și pe tinerii participanți la Catedrala Patriarhală, ușile acesteia deschizându-se și pentru credincioșii care voiau să participe la slujbă. O slujbă impresionantă, în care am văzut cum mulți dintre tineri sunt cunosători ai rânduielii Sfintei Liturghii și trăitori ai momentului, dar și pe ceilalți care sunt încă la începutul drumului.

Am apreciat că mulți tineri, unii frumos îmbrăcați în costume populare, cinstind locurile din care vin, s-au împărtășit la această slujbă. Alături de ei am văzut mame cu copii în brațe sau persoane de vârste mai mari care s-au împărtășit.

În concluzie, ITO 2026 a fost un eveniment frumos, echilibrat organizat, care a adus pace și bucurie în rândul participanților, a înlesnit comunicarea între tineri care frecventează biserica, i-a întărit în credință și i-a făcut mai atenți și responsabili. Roadele? Se vor vedea mâine, în familie, în comunitate, în societate. (Foto: basilica.ro/ ziarul Lumina) ❖

Maria Buleu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 6-13 Septembrie 2026

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 06.09	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 14-a după Rusalii (Pilda nunții fiului de împărat) Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 07.09	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Litie, Acatist
Marți 08.09	08⁰⁰-12⁰⁰	(†) Nașterea Maicii Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 09.09	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	16 ³⁰ -18 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 11.09	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Litie, Acatist, Molitfele Sf. Vasile cel Mare, ale Sf. Ioan Gură de Aur și ale Sf. Ciprian
Sâmbătă 12.09	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
Duminică 13.09	08⁰⁰-12⁰⁰	Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Crucii (Convorbirea lui Iisus cu Nicodim) Utrenia, Sfânta Liturghie